

DAR VIENA HULIVERIO KELIONĖ

Daugelis yra skaitę Huliverio keliones, kuriuose atpasakojama įdomių prietikių, kuomet pa- prastasai mūsų dienų žmogus atsidūrė žemėje lilyputų, tai yra tokių žmonių, kurių ūgis neviršija 6 colių; kuomet tasai pat žmogus kitu kartu nukeliavo į tokią šalį, kur gyvena vien mil- žinai apie 6 sieksnių didumo; paskui vėl į tokią šalį, kur gyvena vien beždžionis; kur gyvena vien profetai; kur gyvena vien filosofai ir tt.

Idemiausia tuose atpasakojimuose yra tas, kad Huliveris iš pradžių jokiū būdu negalėjo su- pradinti su tomis apytovomis nei savo ūgio, nei savo kalbos, nei savo papročių, kol nešmoko galų gale beždžionių ar arklių kalbos, ar kol nešmoko taip gyvenanti, kaip toje šalyje gyvena.

Dabar tasai nenuilstė keliau- tojas Huliveris atsuntė "Tarka- kai" aprašymą savo paskiausios kelionės į nežinomą šalį va- dinamą SNIEGUVA. Kadangi šisai aprašymas (dar niekur spaudoje nepasirodęs) parašy- tas arklių kalboje ir labai ne- aiškiai, tai čia paduodame jį sutrumpindami, kad nenuvar- ginti skaitytojų. Štai ir prade- dame.

I. Įžanga

Pargryžęs iš paskiausios ke- lionės, aš ilgus laikus gyvenau su savo šeima Anglijoje ir nieko nerašinėjau, kol pinigų tu- rėjau. Gi pinigų netekęs, aš nukeliau į vieną stebėtiną šalį vadinamą DOLARIJĄ, kur keliauja visi tie, kurie tik netu- ri pinigų, o nori jų turėti. Čia mat veisėsi toks gyvenimas vardu Dolaris, kurio buvo pilna gatvė- se, grioviuose, užkampiuose, o ypač šventinčiose vadinamosiose Salūnais. Reikėdavo mokėti tik- tą gyvūną gaudyti, o prisigau- džius pilnus kišenių, žmogus tampa turtingu ir jokių pinigų

daugiau nereikia. Bet to Dolaris gaudymas to- je šalyje nemokantiems yra la- bai sunkus ir nesmagus darbas. Tik kai-kuriems, po laiminga žvaigžde gimusiems žmonėms, vadinamiems bankininkais, sa- liūnkyperiais, organizatoriams ir taip vadinamiems Ikams-žul- tasai gyvūnas — Dolaris pats kišeniui lenda ir sparčiai veisia si.

Taigi aš, kaip tik prisirinkau užtekinai tų Dolarų, laivakor- tės nusipirkimui, pasiryžau vėl keliauti į nežinomą šalį, ku- rias paskui aprašęs, kaip ir pir- miau, nedidelėse knygutėse, pa- davoti už gerus pinigus.

Dolarijoje plačiausiai pasi- garsino viena tokia respublika vardu SNIEGUVA, todėl aš ir pasiryžau jai keliauti įspūdių ieškoti.

Tos šalies vardas, matomai, paėjo iš to, kad tenai kas žie- mą pridrimba iš dangaus labai daug tokių šaltų milčių, ku- riuos žmonės sniegu vadina. Tie milčiai Snieguvoje laiko aploję žemę paprastai nuo Visų šven- tės iki Velykų. Iš čia vardas Snieguva.

II. Rengimasis Kelionėn

Išvažiavimui iš Dolarijos rei- kėjo gauti tam tikrą popierio sklypą, vadinamą pasportu. Be tokio popierio išvažiuoti nega- lima, nors ir pilnus kišenių do- larių turėtumei. Bet to dar ne- užtenka: įvažiuavimui į Sniegu- vą reikia duoti tą pasportą Snie- guvos pasiuntiniui Dolarijoje, kad įspaustų ant jo savo vyzos pado žymę. Be tos pėdos nieko neįleidžiama Snieguvon.

Taigi važiuoju pas Snieguvos pasiuntinį Mazgotmiestyje. Du- ris atidarė jaunas klierikas ir parodė sėdintį prie popierių po- ną su atbula apikakle. Tokius

zmones dabar vadinama kuni- gais. Tasai kunigas prispaudė vyzą prie pasporto ir pasakė, kad gerbiamasis kunigas atstov- as dar turi pridėti krita vyzos ir savo ranką. Palaukęs porą valandų išvydau, kaip gerb. kn. atstovas prisirtino prie mano pasporto, padėjo savo ranką sau ant kaktos, paskui ant apa- tinio krūtinės galo, paskui prie vieno ir prie kito peties, galop jau pridėjo ranka ir prie pas- porto. Už tą visą painų darbą turėjau užmokėti 10 dolarių.

III. Kelionė

Kelionė buvo tokia audinga, kad laivas sukinosi dugnu tai šonus, tai visą augstyn, tai grimžo žemyn, kol galų-galę nuvažiuoavome į naują Snieguvos portą Kreivapėdę. Čia tuoj turė- jome paduoti savo pasportus vyzos pėdos patikrinimui. Patik- rino Snieguvos atstovas kuni- gas Pražilėlis, nors nesuprantu, kodėl jį taip vadina, nes jis dar nevisai pražilęs. Iš čia jau traukiniu nuvažiuoavome į pa- ruožinę stotį vadinamą Eik-po- perkūnais, kur vėl keletas kuni- gų apžiūrėjo mano ir kitų ke- leivių vyzas.

Iš čia be jokių kliūčių nuvy- kome Snieguvos sostinėn, vadi- namon Raunas. Tasai vardas pasidarė nuo to, kad čia įvairių partijų žmonės rauna vieni ki- tiems plaukus.

Tai jau ir buvome pačioje Snieguvoje!

JUOKIS, KAD NORI

Pasilsis

— Jūs išleidote savo pačią į Sveicariją? — Taip. — Jei reikalingas pasilsis? — Ne jai, bet man.

Taupus

Žiopsotojas (laikė gaisro) — Kas tai? Pumpavimo mašina vi- sai neveikia, o gumos žarna su- trūkus keliose vietose, Rodos ugnagesiai neseniai pirkto naują mašiną su žarnomis. Ugnagesys (staciai). — Na, pirkome, bet ar galime naudoti tokį brangų pirkinį, kuomet dega paprastas medis tvartas.

Mandagus

Tarnas. — Atleiskite, pone, aš jau du mėnesiai kaip algos negavau. — Atleidži.

Viena išėitis

— O Dievuliai, — aš, Mortu- te, jau visai nusiminusi! Visos seserys ir draugės jau ištekėjo, tik aš viena negaliu sueiti į po- rą.

Kiek tau metų?

— Jau suėjo penkeri metai, kaip man pasibaigė trys dešim- tys metų.

Vargdienė!

— Nuo gėdos aš tiesiog noriu sau galą pasidaryti. — Man gėda net pamanyti, kad aš esu senmergė.

— Žinoma, gėda; vadinkis kaip nors kitaip, ir niekas ne- pamanyš, kad tu dar neištekė- jusi.

Kaip tad aš turiu save va- dinti?

— Miesto mokytoja.

— Duokite ką nors pavargė- liui elgėtai. — Eik dirbti. — Aš prašau išmaldos, o ne patarimo. — Kiekvienas duoda tai, ką gali. Aš esu bedarbis advoka- tas ir galiu duoti tikėtai patari-

ma. — Iš tėvų dalies gavai? — Kelk aukščiau! — Na, jei taip, tai neįspėsiu — Tramvajus uošvę perva- žiavo.

Suprato

Mokytojas. — Trupmena tai yra dalis vieneto, suprantate?... Mokinyš. — Suprantame, po- nas mokytoju.

Mokytojas. — Gerai... Štai jums pavyzdžiui žvakė... Ji vi- sa? Mokinyš. — Visa.

Mokytojas. — O kaip vadin- sis jos ketvirta dalis? Mokinyš. — Nuodegulys, po- nas mokytoju.

Taikos teisme

Teisėjas. — Tamsta kaltini ir skundi vyrą, kad jis pakėlė prieš tamstą ranką? Pati. — Ne, ne užtai, kad jis pakėlė, o užtai, kad jis ją nulei- do...

— Tu kur bėgi? — Į daktarą. — Ką tau sapa? — Man, nieko. — Tai kam tau daktaro? — O gal jis apžiūrės ką nors ir pastebės.

Dviejų draugių kalba — Koks gražus tas politikas Sergiejus... — O ką? — Aš jam vakar sakau, kad mano lūpos vyro nuosavybė, o jis man sako: "aš palaikau pri- verstiną nusavinimą..." — Ir? — Ir emė bučiuoti.

Karčiamaoj

— Štai mes, brol Adomai, žydus nuolat keikiame, o vis del- to patys jų alų geriam. — Tai juk ir žydai, brol Anu- frai, mus keikia, o vis delto mūs pinigus ima.

— Tai tiesiog nuozmu iš tavo pusės Barbarė! Jau trečia die- na tu siunti del maneš! — Man ir pačiai jau įkyrėjo; bet juk tu kaltas... — Aš? Rodos, aš visai sten- giuosi su tavim susitaikyti!

— Kaip jau tu čia stengie- si, jei dar nieko nesį pažadėjęs man dovanų del to atsitikimo? — Kodėl mes keliamės para- mų, kad greta yra tiltas? — Paramu, jūsų malonybė, drašiau. — Kodėl? — Todėl, kad paramą mes pa- tys statėme, o tiltą, vadinas, inžinieriai.

Juokingos mintys

1. Nemanyk, kad, sėdėdamas teatro bufete ir klausydamas pasiekiamų tave muzikos garų, tu buvai pačiame koncerte.

2. Didžiausias kiekvieno auk- sakalio nuopelnas yra tas, kad jis, nebūdamas skepetėle, kaip daug išdžiovino moterims aša- rų.

3. Kai neturi ūpo, nesuk laik- rodžio, nes spiruoklė truks.

Susitinka du "draugai." — Kur tu, Stepai, buvąj din- gęs? Du mėnesiai kaip matė- mėš... Ką veikei? — Kalėjime sėdėjau už poli- tiką. — Oje! Tai ką tu esi pada- ręs? — Nuovados viršininko balti- nius iš megamojo išvogiau.

— Ko tu taip linksmas, Pe- trai? — Man, brolau, išaušo šven- tė. — Sulaukei kūdikio, ar ką? — O kur! Daug geriau!

Taupyk Leibelius Brangių Kuponų Pradėk Dabar Pirkti MAGNOLIA ir STAR PIENA

Saltinių iš Lietuvos! Tik ką gavome iš Tilžės visą krovinį įvairių maldaknygių, kantičkų ir senai daugelio laukiamų Didžiųjų Saltinių.

Priešrinkimų agitacija Lietuvoj "Balsuok už mane ir už mane!"

DABAR UZSIRASYK AMERIKOS LIETUVI AMERIKOS LIETUVIS, sąvatinis laikraštis ramų pasiskaiti...

NAUJIENOS PIRMAS DIDŽIAUSIAS IR GERIAUSIAS DIENRASTIS PASAULYJE NAUJIENAS leidžia darbo žmonėms darbo žmonėm.

JUOZAS GINKUS Fotografas 490 GRAND STREET, BROOKLYN, N. Y.

MACYS BROS. Furniture Co Mes parduodame naujausios mados formišius, kas tik ko- kio skonio nori.

NOTARIJUS (Rejentas) Juozas O. Širvydas 193 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

GRABORIUS JUOZAS GARŠVA Mano firma gerai atlieka sekancius darbus: išbalsamuoja ir laidoja mirsius ant visokių kapinių.

Various vertical text fragments on the right edge of the page, including 'Kovo (March) 23 D., 1923' and 'VIENTR'.

